

еще да прослави неговътъ му законътъ, по съкрай съсъ
свои-тѣ добры дѣла ще прослави законътъ си. Така
да ся просвѣти свѣтлина-та ваша предъ человѣцы-тѣ,
за да видятъ ваши-тѣ добри дѣла. Ето права вѣра и
законъ!

На това отгорѣ, както и самъ познавашъ, могло бы и
нощече да ся говори; но за тогозъ кой-то бы съ разсу-
жденіе и съ правъ къмъ истиннѣ-тѣ любовь прочиталъ
и малко-то това, ще му бѫде доста, за да познае, че
сички-тѣ обичии, обряды или церемоніи безъ Евангел-
ска любовь, не сѫ нищо друго освѣнъ суевѣrie.

Това пакъ дѣто ма заплашаши съсъ учени-тѣ хора,
не си никакъ сполучилъ, съ какво да мя уплашиши. Азъ
и самичакъ ся относямъ на сѫдѣ-тѣ на учены-тѣ че-
ловѣци; но прѣди да мя сѫдятъ, щѣ изискамъ отъ тѣхъ
едно нѣщо само нѣщо което, ако че сѫ тѣ както трѣбжъ
учены, и безъ да имъ го искамъ азъ, сани ще ми доз-
волятъ; сирѣчъ да мя сѫдятъ безъ всѣко пристрастіе
само отъ единъ чистѣ любовь къмъ истиннѣ-тѣ, и видѣ-
щешъ кой ще спечели, ты ли или азъ. Азъ ся повече
грыжъ за сѫдѣ-тѣ на учены-тѣ, просвѣщенни-тѣ и
правдолюбивы тѣ человѣци, и повече негли отъ колко-то
ты мыслишь. И не токо за тѣзи учены кои-то живѣйтъ
въ наше врѣме, но и тѣзи, които на много столѣтія слѣдъ
насъ ще живѣйтъ. Тѣмъ е лесно да съзрѣтъ истиннѣ-
тѣ, и позна щѣтъ мое-то почтенно и добро намѣреніе,
и ако че ми отададжъ нѣкої пogrѣшкѣ, то да знаешь
че тя ще тая да бѫде: що не съмъ говорилъ юще по-
много нѣщо противу тѣзи нѣща, противъ които говоріжъ;
прости щѣтъ ми обаче, като разсѫдятъ, че при тия об-
стоятелства, въ които на сегашне-то врѣме ся намѣр-
ватъ тѣзи, които желайжъ азъ да ми бѫдатъ читатели,
това е доста. Твърдѣ е добро реченіе то на Стараго
Исіода, които казува:

Познай врѣме-то! врѣме-то е во всичко най-вече.

Освѣнъ това и слѣдъ пасъ щѣтъ да ся раждатъ хора
съсъ плеши, нека повдигнатъ и тѣ нѣщичко.

Въ послѣдни-тѣ редовце на писмо-то си, Драгій Се-
рафіимъ вы сте искали да речете нѣщо замысловато, ка-
то мя уподобявате на неначекнѣтъ кестенъ, но жаљъ че